

MINISTÈRE
DE L'ÉDUCATION
NATIONALE, DE
L'ENSEIGNEMENT
SUPÉRIEUR ET DE
LA RECHERCHE

EAE HEB 3

SESSION 2016

AGRÉGATION CONCOURS EXTERNE

Section : HÉBREU

LINGUISTIQUE - COMMENTAIRE EN FRANÇAIS

Durée : 5 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique (y compris la calculatrice) est rigoureusement interdit.

Dans le cas où un(e) candidat(e) repère ce qui lui semble être une erreur d'énoncé, il (elle) le signale très lisiblement sur sa copie, propose la correction et poursuit l'épreuve en conséquence.

De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, il vous est demandé de la (ou les) mentionner explicitement.

NB : La copie que vous rendrez ne devra, conformément au principe d'anonymat, comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé comporte notamment la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de signer ou de l'identifier.

Tournez la page S.V.P.

A

(Les réponses seront rédigées en français)

1. a. Analysez les exemples soulignés dans le texte du point de vue morphologique. Donnez-en la racine, le schème et la partie du discours.

b. Proposez une distribution des syntagmes suivants:

מודעות האבל

תמונהות נור עתיקות של ארץ ישראל

ביקור-ההיכרות

צורת השתלבותם של חיות משפחה רגילים

שגרת מלון אורחים

2. a. Analysez syntaxiquement les 2 phrases du texte en gras.

b. En vous appuyant sur le texte ainsi que sur vos connaissances personnelles, présentez les différents types de phrases en hébreu. N'oubliez pas d'illustrer vos propos par des exemples.

3. Présentez l'usage du passif dans l'extrait ci-dessous:

א. ב. יהושע, הכליה המשחררת, חלק א', פרק 18.

מודעות האבל המרבות בכניסה, וליד דפק הקבלה העטור בתמונות נוף עתיקות של ארץ ישראל, והחצים המכובנים את המבקרים אל דירת האבלים, מבקרים לו מיד כמה קשה ההלם של המנות הפתאומיים אם כך ניתנה רשות לאבל פרטי להיחשף במקום פומבי. כי השאלה הראשונה ששאל ריבליין את מחותנו ב ביקור-ההיכרות הראשון בפנסיון הייתה על צורת השתלבותם של חייל משפחה וגילים בשגרת מלאו אורחים. ובתשובה קיבל תיאור מדויק של מדיניות שמקפידה להפריד בין הפרט לציבור. מר הנדל ראה בזבוז מיותר בחזקת דירה נפרדת ובניהול מטבח ומשק בית נפרדים, שעיה שעומדים לרשותו חדרים יפים רבים, מטבח שעובד במלוא הקיטור, ומצלרים וחדרניות שלעתים קרובות בטלים; לפיכך החליט לפני שנים רבות להתגורר עם משפחתו במלון, אבל הבahir לשלוות ילדיו, ובמיוחד לבת הקטנה המפונקת, הכליה-לעתיד, שהזכות לחיות חיים נעימים, כאורחים מתמידים שנחנים משירות חדרים צמוד ומאורחות שמנגשות על-פי בחירה מתפריט של מסעדת מעולה, מהייבת גם התנהגות מאופקת, המקפidea לא לחסוך לעיני אורחיו המלון שום סימנים של חיים פרטיים שמתנהלים בתוכם ולצדם; זאת כדי לא לשבש את האשלה שככל אורח, גם זה שבא ליום אחד, מבקש לעצמו: שבית המלון עומד כולו לרשותנו, כאילו קנה עליו בעלות שלמה והוא גם במחיר של לינה אחד. **ולכן מדהים לראות עכשו איך נשער הכלל המקודש של האיש שכבר אין יכול להילחם עליו, ומודעות אבל עזות, הלומות צער, בעברית ובאנגלית, פזרות בשפע בכניסה, ובאכסדרה, וליד דלת חדר-האוכל, כאילו מנוי וגמר עם בני-המשפחה לחסוף את פרטיותם הכוabit ואילו לחיב כל אורח במלון ליטול חלק באבל הלא-צפו.**

השעה שלוש ועשורים. וגם אם הזמן שהוכרז כסופי ידבק בסופיו, תוחת הטיסה רק בשבוע הערב. משמע מותגלאל סביבו שפע של זמן. **ולכן, למורות השליטים הרבים המזמינים אל השבעה, הוא מחייב לדחות את הביקור לשעה ארבע, כדי לתת לאבלים לסיים את מנוחת הצהרים.**

ובינתיים הוא מבקש מנוחה גם לעצמו, ביום שעתיד להיות ארוך ומגיע ממנה ששיעור. והוא פונה לנצח האולם, ומסובב מעט את אחת הcorsאות, כך שבגה יפנה אל דלפק הקבלה, ובפניה אל הגן הטובל בצלבי הפרחים באור הצהרים הירושלמי, אור זה של יולדות חרדה. האם כך היה כאן גם אז? כל-כך נפלא? כל-כך עשיר? כל-כך רחב? או שבחמש השנים שחפו חלה תמורה גדולה, הרחיבו, והוסיפו פרחים ונטיות? מבטו מטייל לאורך השביל המוביל אל רוחבת הדשא. שם, לקרأت חצות הלילה, שידלה אותו כלה, שהסירה הינומה ופשטה שמלהנית עליונה, לركוד איתה. והוא היה נסער מן הריקוד, מנענע בזיהירות אבל גם בחופשיות את ידיו ורגליו, ושב ומזהיר אותה ואת בני משפחתה שמאז ימי תנועת הנוער לא רקד, כי אשתו מסרבת לרקוד ואולי גם פוחדת, שמא יזעזו וייסדקו גבולותיה המשפטיים. ואז קראה כלתו התקיפה לאשתו, לסחוף גם אותה לריקוד, וכיון שרוב האורחים כבר הסתלקו, ומסביב נותרו רק חברים צעירים ובני-משפחה, נעררה לה חגית והחלה לרקד מולו ומול הכלה ומול שני בניהם שהצטרכו אליהם. וריקודה היה אומנם בהיסוס ביחסני, אבל גם בקלות נעימה, ואושר אמיתי עמוק מילא אותו אז, כאילו נישואיו בנו הם ההישג היהודי של כל חייו, יותר מכל ספר או מאמר שכותב או יكتب.